

[Hans Rasmussen.]

af det offentlige. Meget kunne i alt fald tyde på, at pengeinstitutterne burde deltagere heri. Så vidt jeg er orienteret, har dette spørgsmål i anden forbindelse navnlig været meget grundigt drøftet i arbejds-markedskommissionen, og der har fra alle sider — det gælder såvel erhvervslivets repræsentanter som fagbevægelsens repræsentanter — været stemning for, at pengeinstitutterne skulle være med til at tegne garantikapitaler, for at beskæftigelsen i vort land kunne fremmes mest muligt. Men jeg tror, at også det spørgsmål kan indtages i en eventuel kommende udvalgsbehandling.

Det egentlige problem er efter min opfattelse, hvor stort et beløb der kan ydes, hvis loven skal suppleres med en garantiordning for industri- og håndværkslån. Det konservative folkeparti har nævnt de samme 15 mill. kr., som nu er stillet til rådighed til direkte lån, men jeg tror på ingen måde, at dette beløb kan strække til. Det er min opfattelse, at der i så fald må være ganske andre lånesummer til rådighed, for så vidt vi skal tilgodese de interesser, denne lovgivning drejer sig om.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige om de lån, der allerede er givet, at jeg synes, man burde undersøge udbyttepolitikken inden for de forskellige firmaer, der søger sådanne lån, for det forekommer mig lidt urimeligt, at virksomheder, der stadig skruer deres udbytter i vejret, skal have adgang til at supplere deres kapitalmasse fra staten med ret antagelige lånesummer, således som det ofte sker. Selv om det drejer sig om eksportfremmende erhverv, som vi gerne vil yde støtte, tror jeg alligevel, vi skal tage disse ting med i vore betragtninger. Vi mener, at virksomheder, som i den grad giver stigende udbytte, godt kunne henlægge en del af dette til investeringer eller til de formål, denne lovgivning tager sigte på.

Endelig vil jeg sige, at jeg ikke helt forstod den ærede ordfører for forslagsstillerne, idet jeg nærmest fik indtryk af, at det konservative folkeparti ønskede administrationen lagt ind under handelsministeriets almindelige sagsbehandling. Hvis det er rigtigt, tror jeg ikke, det er nogen særlig god idé. Efter min opfattelse

bør det snarere blive de nævn eller udvalg, som har med disse sager at gøre, man giver en mere selvstændig stilling, end de hidtil har haft. Hvordan dette skal ordnes, er vel også et spørgsmål, vi nærmere kan overveje i det udvalg, der skal beskæftige sig med lovforslaget.

Efter at jeg har fremført disse bemærkninger, hersker der vel ingen tvivl om, at socialdemokratiet ikke ønsker at være med til en afvikling af nødvendige foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser. Vi vil imidlertid sagligt drøfte lovforslaget og hele lovgivningen på dette område. Det skal ikke nægtes, at det konservative forslag indeholder visse ideer, som genkalder fremgangsmåder fra den oprindelige lov i 1930; jeg har ikke noget imod at få undersøgt, om disse ideer kan gøres praktisk anvendelige. For så vidt man fra det konservative folkepartis side nu er positivt indstillet, kan det kun betegnes som et fremskridt, for man må trods alt ikke glemme, at den nugældende lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser er vedtaget alene med socialdemokratiets og det radikale venstres stemmer. Kan der gennem lovforslaget tilføres denne lovgivning nye momenter, som kan virke til fremme af vore erhvervsinteresser på to så vigtige områder som industri og håndværk, er mit parti positivt indstillet og vil gerne medvirke hertil.

Kryger: Vedrørende det forslag om ændringer i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, som er fremsat af det ærede medlem hr. Foss m. fl., skal jeg på mit partis vegne gøre nogle få bemærkninger.

Lovforslaget kan vise vejen til en begyndende flytning af statens udlånsvirksomhed over til lánemarkedets normale organer, banker, sparekasser og kreditforeninger. Staten har tidligere årligt stillet et beløb på 15 mill. kr. til disposition for udlån til mindre industri- og håndværksvirksomheder. De ærede forslagsstillere foreslår denne udlånsvirksomhed afløst af en garantiordning, således at staten over for en bank kan yde en garanti på indtil 75 pct. af lån, som ydes til virksomheder, der opfylder lovens bestemmelser. Mit parti er principielt